



Universitätsbibliothek Paderborn

Thesavrvs Sacrорvm Ritvvm, Sev Commentaria In Rvbricas Missalis Et Breviarii Romani

In quibus origo cuiusque Ritus, Causæ historicæ, vel mysticæ, ex maiorum ingenio, Theoria, Praxis, Obligatio, & exquisitus Vsus, additis opportunè Decretis omnibus S. Rituum Congregationis, quàm breuißimiè explicantur

Gavanti, Bartolommeo

Antverpiæ, 1634

De Orationibus. IX.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40262

24 Comment. in Rubr. Missalis. Pars I. Tit. VIII.

no Angelico in Votiuis beatæ Mariae.
a Et Angelorum.] Burchard. & me-
ritò, quia prima verba Hymni fuere
primò prolatæ ab Angelis, *Luc. i.*

b *Votua solemniter*, &c.] Suprà
diximus cum Innocentio III. omitti
Hymnum Angelicum in priuatis die-
bus, vt appareat differentia inter so-
lemnitatem & commemorationem. Si
ergo solemnitas adsit aliqualis; Vel ra-
tione temporis, puta, quia Sabbatum
dicatum beatæ Virgini; Vel quia eo
die obiit ille, de quo dicitur Missa,
quasi in eius Festo, licet non dicatur
Officium, ut in Ceremoniali suo Petrus
Ruiz notauit, & bene; Vel ratione cau-
ta grauis, aut publica, conceditur
Missa Votiuis Hymnus Angelicus.
Æstimatur etiam solemnitas ratione
loci, qua ratione Prinilegium dicitur
fuisse datum sacrosancta ædi B. Vir-
ginis Lauretanæ, vt ibidem in omni-
bus Missis B. Virginis dici queat *Glo-
ria in excelsis*; & habetur in *Synodo ultima Lauret.* tit. 11. num. 4. sub Card.
Roma. Res autem grauis ea est, pro
qua conuenit totus Clerus cum Epi-

scopo: si tamen paramenta adhibeantur violacea, tunc non dicitur *Gloria*, neque *Credo*. & sacra Rituum Con-
gregatio 19. May 1607. vtrumque declarauit: nisi in Dominica dicatur
Missa Votua solemnis; quia tunc di-
citur *Credo*. Quare ex dictis subla-
tum est Privilégium de *Gloria in ex-
celsis*, datum Minoribus ab Alexan-
dro IV. & Sixto IV.

c In Missis Defunctorum.] Hoc
notat Amalar. lib. 3. cap. 44. quia tunc
non est locus latitiae, quam indicat
Hymnus Angelicus: sicut nec in die-
bus luctus Aduentus, & Septuagili-
mæ ad Pascha.

Hoc loco addendum videtur, ne-
que dici, *Gloria in excelsis*, in Vigilia-
rum Missis quæ veniunt infra Octauam, licet in Officio dictum sit *Te
Deum*: quia hæ Missæ non concor-
dant cum Officio. Et habetur hic ritus
in Missali in Vigilia Apostolorum Pe-
tri & Pauli, & Assumptionis B. Virgi-
nis. continet enim Hymnus cælestem
gloriam, ex S. Thom. 3. p. 9. 83. art. 4.
quæ cum Vigilia non consonat.

De Orationibus. IX.

Oratio & Collecta idem eiusdem
vñus ab Apostolis, ex Orig. Ho-
milia 11. in Jerem. explicat Ordo Ro-
manus, quasi sic Collectio, vt Missa, &
Missio; vel quod ex diuinis Scripturis
colligatur Oratio; vel quia dicitur su-
per Collectam, id est, populum colle-
ctum, Alcuin. ubi sup. vel quia Sacer-
dos omnium preces in ea colligit, Mi-
crolog. c. 3. vel quia astantes se debet col-
ligere ut orent, S. Bonavent. de Myster.
Miss. dicitur etiā Benedictio ab Ama-
lar. 2. cap. 9. ex 1. Cor. 14. Brevis autem
est, ne multum loquentes oremus,

Matth. 6. Docet Dion. Epist. ad Demo-
phil. preces fieri ante mysteria. Ora-
tiones composuit Ambros. ex Gemma
lib. 1. c. 87. & in Missali Romano mul-
tæ sunt illius, vt suis locis indicabimus.
à Gelasio Papa auctæ & limata fue-
runt, ex Sigeb. anno Dom. 487. A. S. Gre-
gorio deinde, quibusdam additis, vel
detractis, in ordinem & librum Sacra-
mentorum redactæ, VV aliafr. Strabo
de Reb. Eccles. cap. 22. & Micrologus
cap. 61. Concilia, Carth. III. can. 23.
Milenit. can. 12. quibus aderat S. Au-
gustinus, reiçiunt non probatas.

1 In

1 **I**n Festis Duplicibus dicitur una tantum Oratio, nisi facienda sit aliqua commemoratio, ut dictum est supra.

Romana traditio vnam Orationem tribuit cuique Missæ, *Microl. cap. 4.* de diuinis Offic. Vnum est Officium, Radul. *Propos. 23.* & fidei seu unitatis quia vnum Introitus, vna Epistola, Sacramentum denotat, *Innocent. III. lib. 2. cap. 27.* vnum Euangelium, *Amalar. in Prolog.*

2 *In Festis Semiduplicibus occurrentibus ab Octaua Pentecostes usque ad Aduentum, & à Purificatione usque ad Quadragesimam, dicitur secunda Oratio, A cunctis; tertia ad libitum.*

Sicut in Officio fiunt commemorationes de B. Virgine, sanctis Apostolis, S. Patrone, seu Titulari, & de Pace; ita in Missâ dicitur secunda Oratio, *A cunctis*, caius est auctor Innocentius III. *ex Duran. lib. 4. cap. 15.* in qua supradicta memorantur. nam littera N. nomen exigit Patroni, seu Titularis Ecclesiæ, vbi celebratur. tertia vero additur, quia impari numero gaudet Deus, *ex Innocentio III.* & tres dicendæ, in honorem sanctissimæ Trinitatis, *idem Innocent. ibidem*; vel quia Christus ter oravit in horto, *Microl. supra*. vel quia in memoriam eius qui tertia die resurrexit, *Clem. lib. 2. Constit. cap. 63.* & tres approbat dici *Concil. Laodic. cap. 19.* Numerus impar est indiuisibilis, & vniōnem hoc loco significat Ecclesiæ orantis. In tertia Oratione

ne ad libitum, cauere debet Sacerdos pro sua modestia, ne coram Prælato suo, seu Principe, dicat Orationem quæ habet titulum, *Pro seipso Sacerdote.* ita *Burchardus in Ordine celebrationis Missæ.*

Dices: Cur in Oratione, *A cunctis*, in qua continentur omnia suffragia, seu communes commemorationes Officij, ut dictum est, nulla mentio fit de Cruce, de qua in Officio? Respondeo, non semper fieri de Cruce in Officio commemorationem; & suisset incommodum, modò eam demere, modò addere in Oratione, *A cunctis*, pro varietate Missæ ferialis, seu de Sancto. Deinde tota Missa commemoratio est de Cruce: qua etiam de causa tempore Paschali fit in Officio cōmemoratio de Cruce, non in Missa.

3 *In Festis Semiduplicibus occurrentibus ab Octaua Epiphania usque ad Purificationem, dicitur secunda Oratio, Deus qui salutis, tertia Ecclesiæ, vel pro Papa, Deus omnium fidelium.*

Secunda Oratione de B. Virgine ob eiusdem partum dicitur, usque ad Of-

ficiū Purificationis etiam translatum; tertia pro Ecclesiæ, vel pro Papa.

4 *In Festis Semiduplicibus à Feria quarta Cinerum usque ad Dominicam Passionis, secunda Oratio de Feria, tertia, A cunctis.*

Secunda de Feria, de qua in Officio ob alias commemorationes & Suffra-

fit commemoratio; tertia, *A cunctis*, glia quæ in eodem fiunt Officio.

26 Comment. in Rubr. Missalis. Pars I. Tit. IX.

5 In Semiduplicibus à Dominica Passionis usque ad Dominicam Palmorum, secunda Oratio de Feria, tertia Ecclesiæ, vel pro Papa.

Omittuntur enim commemorations in Officio, & consequenter etiam in Missa; tamen pro Ecclesia, vel eius capite, adhuc est orandum. Quod si hoc tempore cantandæ sint duæ Missæ, de Festo, & de Feria, in Festo Se-

miduplici secunda erit, Ecclesiæ, vel pro Papa. neque dicetur tertia Oratio; ita Romæ fit: & minuitur numerus Orationum in Missa, sicut & suffragiorum in Officio. cuius rei causam num. 8. afferemus.

6 In Festis Semiduplicibus ob Octaua Pascha usque ad Ascensionem, secunda Oratio de S. Maria, Concede nos, tertia Ecclesiæ, vel pro Papa.

In his, & sequentibus, quando in Officio cessant commemorationes de Sanctis, & de Pace, cessat etiam Oratio, *A cunctis*. Sed quia beata Virgo numquam cessat orare pro nobis, & Festa Filij sunt etiam Matris, neque à Sanctis quidquam obtainemus, quod à Deo per manus Mariæ prius

non donetur; idè tempore Paschali, infra Octauas Ascensionis, Corporis Christi, & Sanctorum, in eorumque Vigilijs, secunda Oratio est de beata Virgine; præterquam quod hoc Sacrificium de ea mundo fuit generatum, Honorius in Gemma anime lib. 1. cap. 104.

7 In Festis Semiduplicibus infra Octauas occurrentibus, secunda Oratio dicitur de Octaua, tertia, quæ secundo loco infra Octauam ponitur.

Sicut in Officio fit commemoratione Octaua, ita & in Missa in secunda

Oratione; & consequenter, quæ secunda erat, tertium obtinet locum.

8 Infra Octauas Paschæ, & Pentecostes, in Missa de Octaua dicuntur duæ tantum Orationes, una de die, alia Ecclesiæ, vel pro Papa.

Valer hic ea ratio quam affert Durandus in Dominica de Passione, in qua cessant Commemorationes Sanctorum in Officio; vt scilicet nostra intentio feratur in Christum solum, & spes nostra eleuetur ad unicum eius singulare refugium. Addimus igitur in tempore Passionis, Paschatis & Pentecostes aliam Orationem tantum

pro Ecclesia, vel pro Papa, pro quibus præcipue orandum, nullo alio mediante Aduocato, neque beata Virgine; quia Christus & Spiritus paracitus sunt tunc temporis supremi & unici Aduocati nostri. Si in prædictis occurrat Commemoratio de Sancto, non dicitur tertia Oratio, ad sensum Rubricæ.

9 Infra alias Octauas, & in Vigilijs quæ iciunantur (excepta Vigilia Nativitatis Domini, & Pentecostes) dicuntur tres, una de die, secunda de sancta Maria, tertia, Ecclesiæ, vel pro Papa. Sed infra Octauas sanctæ Marie, & in Vigilia, & infra Octauam omnium.

De Orationibus.

27

num Sanctorum , secunda Oratio dicitur e de Spiritu sancto , Deus qui corda , tertia Ecclesiae , vel pro Papa.

Pro prima parte Rubricæ attulimus congruentem rationem in hoc eodem tit. num. 6.

d Natiuitatis Domini, &c.] Hæ Vigiliae habent rationem Festi Duplicis, & solemnioris.

e De Spiritu sancto.] Quia in prima Oratione vel explicitè, vel implícitè, ut in Vigilia & infra Octauam Omnis Sanctorum , Mariæ merita

imploramus; idèò in secunda Oratione eam denuò inuocare non debemus. Sit igitur secunda de Spiritu sancto , qui eam obumbravit & secundam reddidit. Quem ritum viguisse apud aliquos in Officio paruo beatæ Virginis, ut post Orationem de beatæ Virgine fieret semper Commemoratio de Spiritu sancto , & de omnibus Sanctis, scribit Radulphus Propos. 20.

10 In Dominicis infra Octauas occurrentibus dicuntur duæ Orationes, una de Dominica , secunda de Octaua: & in die Octaua dicitur una tantum Oratio , nisi facienda sit aliqua commemoratione.

Ratio est, quia de Octaua fit Commemoratio in Dominica , tertia vero Oratio omittitur ad maiorem solemnitatem. In Octaua dicitur una tantum Oratio , quia est Duplex Officium.

Accidit in Dominica priuilegiata

fieri tantum Commemorationem de die Octaua , quæ non transfertur ; & tune in Missa secunda Oratio erit de Octaua. Neque tertia dicitur; quia dies est Octaua, & nobilior quam Dominica infra Octauam, in qua duæ tantum dicuntur.

11 In Dominicis dicuntur tres , ut in Ordinario assignantur , quibusdam exceptis , ut suis etiam locis notatur.

Causam habes ex Clemente supra num. 2.

Excipitur Dominica Passionis, in qua duæ tantum dicuntur, ob rationem supra allatam num. 8. Item Do-

minalia Palmatum , in qua una tantum Oratio , tit. 7. num. 1. Item Dominica in Albis, quæ vnicam habet Orationem , quia eius Officium est Duplex,

12 In Festis Simplicibus , & Ferijs per annum , nisi aliter in proprijs locis notetur, dicuntur tres, ut in Semiduplicibus, aut f quinque : posse sunt etiam dici g septem ad libitum.

Plures tribus non dicuntur in Semiduplicibus , nisi ob Commemoratio-

f Quinque.] Propter quinquepartitam Christi passionem , Microl. c. 4.

g Septem.] Quia Christus in Oratione Dominicali septem instituit pe-

titiones, Microl. ubi supra. vel ob septiformis gratiæ Spiritum, Innoc. III. lib. 2. cap. 27. Plures etiam possent dici ; sed rædio essent audientibus , ex Micrologo loco citato. Contigit Romæ anno 1628. in Ecclesia Anglorum dici

D 2

Qæsto

28 Comment. in Rubr. Missalis. Pars I. Tit. IX.

octo Collectas de præcepto, nimirum de Festo S. Silvestri, de Dominica infra Octauam Nativitatis, de quatuor Octauis, de quinta Octaua S. Thomæ titularis, & ultimam iussu Pontificis, *Deus refugium.*

Ad libitum verò hoc loco non si-

gnificat tamen, quòd quascumque velis Orationes dicas, sed eas priùs, quæ in Rubricis assignantur, pro se- cunda, vel tertia; & tunc supra il- las, quæ tibi magis placent, adde- re poteris alias cum debito ordine, & numero.

- 13 *In Ferijs Quatuor Temporum, & ubi plures leguntur Lectiones, hu- insmodi plures Orationes dicuntur post ultimam Orationem ante Epistolam, ut suis locis in Proprio Missarum de Tempore.*

Leguntur enim plures Lectiones in Ferijs quartis & Sabbatis Quatuor Temporum; præterea in Feria quarta ante Sabbathum, *Sitientes*, Do- min. Quadrages. & in Feria quar- ta maioris Hebdomadæ. Quia ve-

rò Epistola magis attinet ad Sacri- ficium Missæ, quam Lectiones præ- cedentes, idcirco multiplex Oratio, quæ ad Sacrificium proprius acce- dit, immedietè ante Epistolam collo- cari debet.

- 14 *In Missis Votiuis, quando solemniter dicuntur pro re gravi, vel pro publica Ecclesiæ causa, dicitur una tantum Oratio: sed in Missa pro gratiarum actione additur alia Oratio, ut in proprio loco notatur. In alijs autem dicuntur plures, ut in Festis Simplicibus.*

Vnitas Orationis dicit & significat solemnitatem, vt in Duplici patet. In Missi verò pro gratiarum actione ad- ditur alia per modum commemora- tionis cum distinctione à prima, ut no- riamus supra tit. 7.n.7. & est Burchar.

In Votiuis priuatis secunda Oratio est, de quo fit Officium; tertia erit ea, quæ secundo loco dicitur in Missa de Offi- cio; exceptis Votiuis ijs de quibus nu- mero sequenti. Oratio pro gratiarum actione secundo semper loco dicitur.

- 15 *In Votiuis B. Mariae secunda Oratio dicitur de Officio illius diei, & ter- tia de Spiritu sancto: sed in Sabbato, quando de ea factum est Offi- ciuum, secunda Oratio erit de Spiritu sancto, tertia Ecclesia tua, vel pro Papa. h. In Votiuis de Apostolis, quando ponitur Oratio A cun- cētis, eius loco dicitur Oratio de S. Maria, Concede nos famulos.*

Orationem de Spiritu sancto con-uenire Missæ beatæ Virginis, diximus hoc eodem tit. num. 9. & semper dici- tur, quia est Rubrica generalis, etiam tempore Adventus, Passionis, & Pa- schali, in quibus assignatur in alijs Missis Oratio, Ecclesia, vel pro Papa.

h. *In Votiuis de Apostolis, &c.] Non*

dicitur Oratio, *A cunctis*, ne fiat noua mentio Apostolorum Petri & Pau- li; nam de his Apostolis tantum Ru- brica loquitur: ne verò pereat deinde memoria beatæ Virginis, quæ habetur in omissa Oratione *A cunctis*, dicitur eius loco *Concede*, de sancta Maria.

In alijs autem temporibus, quan- do.

do non dicitur *A cunctis*, nulla accedit mutatio.

Quæres, An similem ob causam in Missa Votiva de Patrono, seu Titulari, qui nominatur in litera N. in Oratione *A cunctis*, debeat fieri similis mu-

tatio Orationum. Respondeo, satis esse in eo casu, vel tacere in Oratione, *A cunctis*, nomen Patroni, seu Titularis, ne de eodem bis fiat mentio in Collectis; vel nominare poteris vice illius alium pro tua deuotione.

16 Si cum plures dicuntur Orationes, occurrat fieri i commemorationem alicuius Sancti, ea ponitur secundo loco, & tertia Oratio dicitur, quæ alias secundo loco dicenda erat.

i Commemorationem.] Intellige hinc Commemorationem Sancti, non ad libitum Sacerdotis, sed eam quæ facta est in Officio, ut in Sabbato, quando fit Officium beatæ Mariæ Virginis cum commemoratione Festi Simplificis; tunc enim Oratio de Spiritu Sancto erit tertio loco dicenda. quod vallet etiam in Missis non Votivis, ut dictum est supra tit. 7. num. 5.

Atque hinc ille ritus non satis placet dicendi quatuor Orationes in Dominicis, & Ferijs Quadragesimæ, prima de Feria, secunda de Vigilia, vel Festo Simplici, tertia, *A cunctis*, quarta, *Omnipotens*: vel adde quintam, vel dème quartam, ut dictum est supra num. 12.

Accidit etiam, à Superiore decerni pro publica causa quotidie dicendam Orationem, *Deus refugium nostrum*, seu aliam; & tunc vel dicitur loco tertiae ad libitum; vel addatur vti commemoratio in Duplicibus, Semiduplicibus, & Dominicis. Sacra Rituum Congregatio die 28. Augusti 1627. omitti decreuit regulariter prædictam Orationem in Feltis primæ classis: in alijs vero secundæ classis, communior

vsus insigniorum Ecclesiarum Vrbis est, vt neque dicatur in Missis priuatis, nedum in solemnis, à qua sola excluditur commemoratio de Festo Simplici. quæ consuetudo mihi placet. Ita vero addatur hæc Oratio, ut nulla omittatur ex ijs, quæ in Missali cuique Missæ singillatim & nominatim assignantur: imo in ijs, in quibus tertia est ad libitum, potes eam dicere, & addere, *Deus refugium*; ea ratione tamen, vt serues debitum numerum, videlicet, quatuor in Dominicis, & Semiduplicibus, quinque in Simplicibus, ferialibus & Votivis, iuxta superiore Rubricam num. 12.

In Missa de Sancto, qui titulus est Altaris, de quo tamen non recitatur Officium, sed Missa tantum, ad eiusdem Altare, in die Festo illius (quia non debet omitti Oratio eius de quo fit Officium) conuenit ut tertia sit Oratio, quæ alias secundo loco tunc temporis dicenda foret. Est enim hæc Missa ex Votivo & festivo mixta. Ex Votivo, quia discordat ab Officio; ex festivo, quia eo die obiit Sanctus de de quo Missa: & ideo dicitur in ea Hymnus Angelicus, ut supra diximus.

17 In conclusione Orationum hic modus seruatur. Si Oratio dirigatur ad Patrem, concluditur, Per Dominum nostrum, &c. Si ad Filium, Qui uis & regnas cum Deo Patre. Si in principio Orationis fiat mentio

D , Filij,

50 Comment. in Rubr. Missalis. Pars I. Tit. IX.

Filij, concluditur, Per eundem Dominum nostrum. Si in fine Orationis, eius fiat mentio, Qui tecum viuit. Si facta sit mentio Spiritus sancti, in conclusione dicitur, In unitate eiusdem Spiritus sancti, &c. Alia quoque in dicendis Orationibus seruentur, quae superius in Rubrica de Commemorationibus dicta sunt.

Oratio ad Patrem ut plurimum dirigitur, iuxta doctrinam Christi, Matth. 6. & Ioan. 16. & ex Decr. Carthag. Conc. cap. 23. & tunc conclusio fit hoc modo, *Per Dominum nostrum Iesum Christum*. quod sumptum est ex Epistola ad Romanos 5. Innoc. III. lib. 2. cap. 26. Raro ad Filium dirigitur, nec antiquitus, ut notat Bellarm. de Miss. lib. 2. cap. 16. ut Filius etiam credatur Deus: & eo casu conclusio fit, *Qui viuis, & regnas*. Numquam de facto ab Ecclesia ad Spiritum sanctum in Missa Collecta dirigitur; quia donum est, & a dono non petitur donum, sed a donatoribus, a quibus ille procedit, Durand. lib. 4. cap. 15. diriguntur raman Hymni & Sequentiae ad eum; & possent etiam dirigi Collectæ, quod Ecclesia non fecit adhuc.

Reliqui conclusionum modi per se patent, & qua de causa variandi, ut nimis concinante sensu Orationis ultimæ, ex Nau. de Oration. cap. 19. num. 169. quani concludunt. Si ad ipsam Trinitatem dirigitur Oratio, dicitur, *Qui viuis, &c.* ne videatur separari Christus à Trinitate.

Hoc autem est commune omnibus conclusionibus, ut mentio in ijs fiat semper sanctissimæ Trinitatis; ut intelligamus, nullum fieri præiudicium reliquis diuinis Personis, quæ in Oratione taceri videntur, dum consummatio ostendit, nullum esse discrimen in Trinitate, Fulgen. lib. 2. ad Monimum quæst. 1.

In unitate Spiritus sancti Deus, ita legendum esse, non autem præponendum vocem Deus, tradit ex Romana auctoritate Radulph. Propos. 23.

Additur Amen in fine, ut communem Orationem, quam Sacerdos obtulit, omnes confirmant, idem ibidem. meminitque huius ritus respondendi Amen S. Augustinus Epist. 178. & Tract. 41. in Ioan. & quia vox Hebreæ est, quæ significat apud nos idem quod fiat, in precationibus usurpata est Apostolorum tempore, 1. Cor. 14. tam à Græcis quam à Latinis, & numquam fuit mutata; ut alia etiam retinentur Hebreæ, ob causas paulò infra recensendas. Significat etiam verum est, Orig. Tract. 35. in Matth. Ambr. de Ihs qui initiantur mysteriis lib. 1. cap. 9. & in hoc sensu concordat Amen cum Orationis potius conclusione, quam cum Oratione; quasi affirmet populus, verum esse, regnare Deum in unitate Spiritus sancti, Innocen. III. lib. 2. cap. 26. Durand. lib. 2. cap. 17.

Notat Nanarrus de Orat. cap. 19. num. 171. conclusionem abbreviari, & dici, *Per Christum Dominum nostrum*: quod in Canone fit, quando scilicet non præcedit, inquit ille, *Dominus vobiscum*. quod verum est ut plurimum, non autem semper.

De